

A műtárgy mint befektetés

Becsben tartott művészet.

Művészetkedvelők és műgyűjtők képzésére indított tizenöt előadásból álló szabadegyetemet a V-Pearl, a becsüsképzés piacvezetője. A kurzus művészettörténészek és műkereskedők segítségével kalauzolja el a hallgatókat a képző- és iparművészet világába.

AGONÁS SZONJA

| kultura@hetivalasz.hu

A V-Pearl előadásorozata az ékszerek, köztük a gyémánt értékének bemutatásával indult tavaly ősszel, így szó szerint csillogó világba vezeti be a hallgatókat – a magas minőségű életvitelt jelző használati és dísz tárgyakat mutatja be művészeti és kereskedői szempontból. A kurzus hasznosítható tudást kíván adni, hogy ne csak azt lehessen megtanulni, hogyan jönnek létre a tárgyak, hanem azt is, hogy mitől függ az értékük és miért válnak befektetéssé.

Már a tanfolyam is befektetés azoknak, akik még csak ismerkednek a műkereskedelemmel, hiszen az előadók nemcsak tudásukat adják át, hanem igyekeznek ízlést is formálni. Az előadások helyszínén, a Pintér Sonja Galériában antik bútorok és kortárs műtárgyak vesznek körül a V-Pearl Művészeti Szabadegyetem hallgatóit.

A bútorok nemcsak a környezet kialakításában, de a műkereskedelemben is előkelő helyet foglalnak el. *Pálinkás Réka* a francia art deco bútorait mutatta be, s *Yves Saint Laurent* hagyatékának elárverezését hozta fel példának. A művészettörténész – aki egy korábbi alkalommal a rokokó bútorokról beszélt – a kortörténeti összefüggések mellett a magas mesterségbeli tu-

dást és a minőséget hangsúlyozta, a tökéletességre való törekvés jegyében ugyanis olyan anyagokkal dolgoztak a kor művészei, mint az elefántcsont és az ébenfa, a teknősbékapáncél vagy a köztudatban kevésbé élő finom bőr, a galuchat.

Az art decohoz köthető műtárgyak ázsíója megnőtt, ezért is jutott e stílus központi szerephez a kurzus tematikájában: *Kiss Erika*, a Magyar Nemzeti Múzeum szakmuzeológusa a XX. század első felének nőideálján keresztül mutatta be a kor társadalmát. *Oberfrank Ferenc* előadása a legnagyobb ékszerházakat, a Bulgarit, a Cartier-t és társaikat vizsgálta, *Bellák Gábor* igazságügyi festményszakértő pedig a festészetről szólt. Előadásában hangsúlyozta, hogy az art deco-nak a korábbi korstílusokkal ellentétben nem volt gondolati koncepciója: gyönyörködtetésre született, éppen a világháború borzalmainak ellentételezésére.

A korábbi előadások az iparművészet remekeit helyezték új megvilágításba. *Takács József*, az elsődlegesen ékszerbecsüsök oktatásával foglalkozó V-Pearl képzési vezetőjétől a hallgatók megtudhatták, miért a gyémántot tartjuk a legtöbbször a drágakövek közül. *Kiss Erika* ékszertörténeti barangolásán nemes úri, kiemelt történelmi jelentőségű ékekkel ismertette meg az ér-

»Tamara de Lempicka (1898-1980) zöld ruhás nőalakja

deklódókat, *Prékopa Ágnes* művészettörténész az órák történetét dolgozta fel, *Tompos Lilla*, a Magyar Nemzeti Múzeum textilgyűjteményének vezetője pedig a XVIII. század öltözködését és a divatot mint műtárgyat mutatta be.

Március 17-én a formatervezés került középpontba *Szentpéteri Márton* dizájnteoretikus jóvoltából, március 31-én *Nagyházi Csaba* műkereskedő beszél a néprajzi tárgyak művészeti és kereskedelmi értékéről. Április 14-én *Toronyi Zsuzsanna* a zsidósághoz köthető tárgyakról és gyűjteményekről, vagyis a judaikákról ad elő. Április 28-án F-vita-

mint kapnak a kurzus résztvevői: ezzel az extravagáns címmel érzékelteti *Sturcz János*, a képzőművészeti egyetem tanszékvezetője a kortárs festészeti tendenciákat. Az utolsó előtti előadást a művészeti menedzsmentnek szentelik: *Körmendi Anna*, a Körmendi Galéria tulajdonosa és *Skonda Mária*, a művészettámogatásban élenjáró Volksbank elnökhelyettese beszél tapasztalatairól. A műkereskedelem mikéntjéről, a tárgyak szerepéről szóló estjével *Saphier Dezső*, a Magyar Műtárgy- és Régiségkereskedők Országos Szövetségének elnökhelyettese zárja a szabadegyetem első évét. ■

» A rovatot a támogatja